

ת"פ 6651/09/22 - מדינת ישראל נגד נתנאל חיים בלייכר ע"י

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 6651-09-22 מדינת ישראל נ' בלייכר(אחר/נוסף)

לפני בעניין:	כבוד השופט אוהד גורדון המאשימה
נגד הנאשמים	מדינת ישראל על-ידי פרקליטות מחוז ירושלים
	נתנאל חיים בלייכר ע"י ב"כ עו"ד י' במ

גזר דין

רקע

- בהליך זה, שהחל בספטמבר 2022, החלה בישיבה מיום 15.5.23 שמיעת הראיות. בתום הפסקה בדיון, הוצגו הסכמות בין הצדדים לפיהן תוקן כתב האישום, והנאשם הודה בו והורשע בעבירות הבאות: אימים ממניע גזעני, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") בצירוף סעיף 29 ובנסיבות סעיף 144'ו' לחוק העונשין; תקיפה סתם בנסיבות מחמירות ממניע גזעני, לפי סעיפים 379, 382(א) ו-144'ו' לחוק העונשין; נהיגה ברכב מנועי ללא רישיון נהיגה, לפי סעיפים 10(א) ו-38(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "פקודת התעבורה"); נהיגה ללא רישיון רכב, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה; נהיגה באופנוע שאינו מותאם למספר הרוכבים עליו, לפי תקנה 120(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה"); ועבירה בנוגע לנוסע הרוכב על אופנוע ללא קסדת מגן קשורה, לפי תקנה 119(ג) לתקנות התעבורה.
- לפי העובדות מושא ההרשעה, ביום 7.8.22 בשעות אחר הצהריים נהג מוחמד אבו טיר (להלן: "המתלונן") באוטובוס, במסגרת עבודתו כנהג אוטובוס בחברת "אלקטרה אפיקים", מירושלים לכיוון היישוב בת עין. בין הנוסעים היה גם בנו הקטין של המתלונן, בן שתיים עשרה שנים, ותשעה נוסעים נוספים ביניהם הקטין א', יליד 2009.
- במהלך הנסיעה פנה בנו של המתלונן אל המתלונן בשפה הערבית וביקש לשתות מים. א' שמע את השניים משוחחים בערבית וגמלה בליבו ההחלטה לפגוע בהם, בשל מוצאם. בהמשך לכך, עבר א' לספסל האחורי של האוטובוס והתכתב בהודעות SMS עם הנאשם, החל משעה 15:22. בהקשר זה יצוין שבחלק הכללי לכתב האישום נרשם, כי עובר למקרה זה עמד הנאשם בקשר טלפוני עם אחרים במספר הזדמנויות, בהן הודיע על כניסת ערבים ליישוב בת עין. באירוע הנדון, בין היתר, כתב א' לנאשם "אני על אוטובוס לבת עין שם שני ערבים". הנאשם השיב "נוסעים?" א' אישר וביקש "תארגן ננח". הנאשם עדכן את א' כי הם "עולים" וביקש לקבל עדכון על כל התקדמות. השניים עמדו בקשר עד להגעת האוטובוס לבת עין, אז עדכן א' את הנאשם "בככר" והפציר בו: "תן לרדת מהאוטובוס ליפני" (הנוסח במקור).

4. במקביל להתכתבות עם א', בשעה 15:29 שלח הנאשם הודעה קולית בקבוצת וואטסאפ אשר הקים ביום 5.8.22 ובה שלושה חברים בהם הקטין י', יליד 2006. הנאשם אמר בהודעה "חברים יש שני ערבים אוטובוס לבת עין, עוד 3 דקות הם בתוך בת עין. חבר'ה יאללה בואו למכולת".
5. בהמשך לכך הנאשם, י' ואדם שלישי שזהותו אינה ידועה קשרו ביניהם לפגוע במתלונן ובבנו, ממניע גזעני. הנאשם, שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה, נהג בקטנועו ללא רישיון רכב תקף, ויחד עם האדם השלישי אספו את י' ונסעו באמצעות הקטנוע לכיוון הכניסה לבת עין, כשאינם חובשים קסדות.
6. עם הגעתם לאזור הכניסה ליישוב, סביב השעה 15:35, הבחינו השלושה בא' אשר ירד מהאוטובוס קודם לכן וצעד בתוך היישוב. א' סימן לנאשם ולאחרים כי האוטובוס נסע. הנאשם והאחרים רדפו אחר האוטובוס, שבאותו שלב עשה את דרכו אל מחוץ ליישוב. בהמשך, עקפו הנאשם והאחרים את האוטובוס מצדו השמאלי, האטו את מהירות נסיעתם כדי לגרום לו להאט ואז נסעו לפניו עד שהגיעו לחניון עפר בצד הכביש. האדם השלישי ירד מיד מן הקטנוע, הרים במהירות אבן מן הרצפה בגודל של כ-3X3 ס"מ, והשליכה ממרחק של כ-16 מטרים לכיוון האוטובוס, שבאותה העת נסע במהירות של כ-30-40 קמ"ש. האבן לא פגעה באוטובוס. השלושה נסעו חזרה ליישוב, והקטין י' עמד בקשר טלפוני עם הקטין א' ועדכן אותו במתואר לעיל.
7. בנוסף, ביום 8.8.22, עובר למעצרו בשעה 16:45, נהג הנאשם בקטנוע ללא קסדה, אף שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה וללא רישיון רכב תקף.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות

8. התסקיר שהוגש סקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם, שהוא כבן 19, רווק, מתגורר בבית הוריו ועובד בתפקיד אדמניסטרטיבי במשרד עורכי דין. תואר מהלך חייו שכלל לימודים סדירים, עד להפסקת לימודיו בישיבה בשל נסיבות אישיות, מה שהניב תחושות פגיעה ואכזבה והובילו להתגורר בישוב בת עין. במקום זה חבר לאחרים בביצוע העבירות. צוין שגיוסו נדחה בעבר, בשל לימודיו בישיבה, וכיום מוטל בספק בשל הרשתות.
- תוארו קשר פרטני עם שירות המבחן במהלך ההליך, והתייחסות הנאשם לעבירה. הנאשם תלה את ביצועה בסיטואציה חברתית בה שהה, תוך שהכחיש ידיעה על ההתנהלות הטלפונית שקדמה לביצוע וטען, שנקלע לסיטואציה חברתית ונגרר מטעם זה וכדי להפיג שעמום. הנאשם הוסיף שהוא מודע להשלכות התנהגותו ופעל בשל צורך בתחושת חופש ממהלכי חייו. עוד מסר שהוא חש חרטה.
- שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו נוטל אחריות מלאה על המעשים, אינו מחובר רגשית לחומרתם ומשליך את הביצוע על גורמים חיצוניים, אך כי הורתע מן ההליך המשפטי. עוד התרשם כי המעשים נבעו מחבירה לגורמים שוליים על רקע דימוי עצמי נמוך וכישלונות בתחומים שונים, והונעו לא מעמדה אידאולוגית קיצונית אלא מרצון של הנאשם להרשים את סביבתו ולחוש שייכות, תוך קושי בהצבת גבולות.
- נסקרו גורמי סיכוי וסיכון, ובהם מאפייני אישיות שפורטו בתסקיר וההשפעה המרתיעה של ההליך והתנאים המגבילים, לצד תהליך אישי ורגשי שעבר הנאשם. הנאשם לא הביע רצון בטיפול ועל רקע זה, לצד התייחסותו לעבירה ויתר הגורמים שנסקרו לעיל, העריך שירות המבחן כי סיכויי השיקום נמוכים, ונמנע מהמלצה טיפולית.

טיעונים לעונש

9. המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת המעשים ועל הערכים המוגנים שנפגעו מהם. נטען שהנאשם מילא חלק דומיננטי, כמנהיג המעשים. הוצגה פסיקה שעסקה במעשי אלימות ממניע גזעני, ונטען כי מתחם העונש ההולם נע בין 9-18 חודשי מאסר. לאחר שעמדה על נסיבותיו האישיות של הנאשם, ועל התסקיר לגביו טענה שאינו משקף נטילת אחריות מלאה ואינו כולל המלצה טיפולית, עתרה המאשימה לגזור לנאשם תשעה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן, וכן פסילה מנהיגה ברכב לשלוש שנים.

10. ההגנה טענה כי עמדת התביעה מושפעת מן השינוי במצב החוקי שהרחיב את האפשרות לגזור מאסר בעבודות שירות עד לתקופה של תשעה חודשים. נטען שכתב האישום מתאר סיטואציה מאיימת, ללא הפעלת כוח על גופו של אדם כנדרש לעבירת התקיפה, והגם שהבהירה שאינה מבקשת לחזור בה מהודאת הנאשם בעבירה זו, טענה ההגנה כי לא התרחשה פגיעה בערכים המוגנים בידי עבירת התקיפה וכי אין לענוש את הנאשם בגינה. עוד נטען שמידת הפגיעה בערך המוגן בידי עבירת האיומים היא בינונית עד נמוכה. נטען כי האבן לא פגעה ולא נגרם נזק, כי הנזק הפוטנציאלי נמוך בשל גודל האבן. עוד נטען שהדבר לא תוכנן וכי לא דובר בהתארגנות לביצוע מעשים ספציפיים, וכי אחר יידה את האבן תוך שהנאשם ישב בגבו אל האחר.

בנוסף נטען, כי מהתסקיר עולה שלנאשם אין אידאולוגיה גזענית וכי לא הייתה זו הסיבה למעשים, שעבר תהליך וכי קיימת הפחתה בסיכון, וכי חווה את ההליך כמרתיע. כן נטען כי גילו הצעיר בעת ביצוע העבירה השליך על יכולתו להבין את המעשים וכי יש לקחת זאת בחשבון בקביעת מתחם העונש. ההגנה הוסיפה וטענה כנגד מסקנות שירות המבחן והעדר המלצה, כשלשיטתה הדברים שנכתבו אינם קוהרנטיים. נטען שהנאשם נטל אחריות מלאה, וכי יש להתחשב בתקופת מעצרו ובתקופה בה שהה במגבלות. גם ההגנה הציגה פסיקה לתמיכה בטיעוניה, וטענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 2-9 חודשי מאסר בעבודות שירות, וכי יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם.

11. הנאשם העיד לעונש, ובדבריו הביע חרטה על העבירות אותן ביצע עת שהה "כמו בבועה ומנותק מאנשים". הוא מסר שהוא לוקח אחריות על המעשים.

דין

מתחם העונש ההולם

12. העבירות השונות בביצוען הורשע הנאשם הן חלקים מאירוע עברייני אחד. כך גם עבירות התעבורה מיום 8.8.22, המקבילות לאלה שבוצעו יום קודם לכן יחד עם העבירות על חוק העונשין. בין כל אלה קשר ענייני הדוק, ולכן יקבע מתחם עונש אחד, תוך התחשבות בהיבטים השונים של העשייה העבריינית.

13. הנאשם חטא בעבירות חמורות. בחבירתו לאחרים כדי לפגוע במתלונן ובבנו פגע בערכים המוגנים של שמירה על הביטחון האישי והסדר הציבורי, ומניעת פגיעה בזולת. הפגיעה מודגשת בהחלטה לפגוע גם בבגיר וגם בקטין בגיל צעיר, ובאופן הביצוע של נטילת חלק במהלך שהוביל ליידוי אבן לעבר אוטובוס נוסע, מה שיצר סיכון לכלל נוסעי האוטובוס ועלול היה להסתיים בפגיעות בגוף, ברכוש ואף בנפש.

14. קשה ומכוער במיוחד הוא המניע הגזעני לביצוע המעשים. המתלונן ובנו "נבחרו" כקרבתנות הגם שהיו זרים לנאשם ולשותפיו וכלל לא עמדו באינטראקציה עמם, על לא עוול בכפם, ולמרות שהמתלונן שירת כנהג אוטובוס המסיע מתיישבים ומספק להם שירות חיוני. הם "נבחרו" כאמור בהיותם ערבים, מה שהספיק לנאשם ולשותפיו כדי להפכם למטרה לפגיעה. כמובא לעיל, אף עובר לאירוע מושא האישום נהג הנאשם

"להתריע" על כניסת ערבים לישוב בת עין, מה שמדגיש את המניע הנדון כאן.

לא אחת הודגשה בפסיקה חומרתו של מניע מעין זה, לפגיעה בזולת. כך למשל:

"אין צורך להכביר מלים על החומרה שבהתנהגות גזענית אלימה. אין כעם היהודי, נוכח תולדותיו, שצריך להיות רגיש לכך. בית משפט ישראלי אינו יכול שלא לתת ביטוי לחומרה שבהתנהגות גזענית אלימה כלפי הזולת; 'דע לך סני, לחברך לא תעביד' (מה שעליך שנוא לחברך לא תעשה), כדברי התנא הלל (בבלי שבת ל"א, ע"א). אין צורך ברטוריקה רבה בעניין זה; ומעבר לכך, כבוד הזולת יהא אשר יהא, צריך להיות טבוע בצופן הגנטי של כל אדם ובערכים שמקנים לו ביתו ובית ספרו; 'חביב אדם שנברא בצלם' אמרו חכמים (התנא ר' עקיבא, משנה אבות ג, י"ג), ועוד אמרו, 'איזהו מכובד, המכבד את הבריות' (משנה אבות ד', א', מפי התנא בן זומא) [...]. עברות כאלה חותרות תחת עצם מהותנו, הן כמדינת חוק הן כמדינה יהודית ודמוקרטית, על תולדותיה ועל המיעוט הלא-יהודי הגדול בתוכה" (ע"פ 5469/13 פלוני נ' מדינת ישראל (13.4.14)).

על רקע זה, גובשה הנחיה עונשית קפדנית, המתמקדת בעונשי מאסר כביטוי הולם לחומרה ולכיעור שבעבירות המבוצעות על רקע גזעני. זאת, גם בעניינם של צעירים נטולי הרשעות ואף קטינים. ראו למשל שם וכן ע"פ 3183/16 עופרי נ' מדינת ישראל (8.3.17), ע"פ 2906/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.7.19)).

15. לאלה מצטרפות עבירות התעבורה, מהן עולה כי הנאשם אימץ לעצמו "היתר" לנהוג על קטנוע הגם שלא החזיק ברישיון נהיגה, ועשה זאת ללא ביטוח וללא קסדות מגן. במעשיו סיכן את עצמו, את השותפים שהרכיב על הקטנוע ללא הגנה מתאימה ואת המשתמשים בכביש. במעשים יש מידה של התרסה כנגד החובה לציית לחוק, והם פגעו גם בציבור הרחב, הנאלץ לשאת בנטל הנובע מנגע תאונות הדרכים.

16. מנגד, יש לתת את הדעת להעדרו של נזק בפועל, שכן למרבה המזל האבן שיודתה לא פגעה באוטובוס הנוסע. עוד לא נטען או בוסס שהנאשם ושותפיו המשיכו בניסיונותיהם לפגוע במתלונן או בבנו, כך שדובר באקט יחיד. בנוסף, גודל האבן כפי שתואר בכתב האישום משליך על אומדן הנזק הפוטנציאלי.

17. יש לשקול גם את חלקו של הנאשם, ובמסגרת זו - כי לא הוא שיידה את האבן. עם זאת ניתן לתת לאלמנט זה משקל מדוד בלבד, שכן דובר במהלך משותף של תכנון והוצאה לפועל של מתקפה משותפת. לנאשם הייתה מעורבות בעלת היבט דומיננטי בייזום המתקפה ובארגונה, כמו גם בביצועה במסגרת המהלך המשותף, עת חבר לאחרים והסיעם בקטנוע, עקף את האוטובוס ועצר במיקום שיאפשר לתקפו.

18. כאמור, ההגנה טענה כי אין להתחשב במסגרת אומדן חומרת המעשים בעבירת התקיפה, משיסודותיה לא התקיימו והערכים המוגנים על ידה לא נפגעו. טענה זו אין לקבל. העבירה נכללה בנוסח מתוקן של כתב האישום שגיבשו הצדדים, והנאשם הודה בה והורשע בביצועה. הטענה האמורה הוצגה תוך הבהרה, שהנאשם אינו מעוניין לחזור בו מההודאה בעבירה. לכן, היא בבחינת ניסיון לאחוז בחבל משני קצותיו: לדבוק בהסדר הטיעון אך להימנע מעונש בגין העבירה. זאת לא אוכל לקבל.

19. מבט אל הענישה הנוהגת בעבירות של פגיעה בזולת ממניע גזעני, ובה גם פסקי דין שהציגו הצדדים, מציג יישום של ההנחיה העונשית שנדונה לעיל, בדרך של התמקדות בעונשי מאסר כמענה הולם לעבירות הנדונות. זאת, גם בעניינם של צעירים נטולי עבר פלילי כמו הנאשם, ואף בעניינם של קטינים. עם זאת, קיים מנעד עונשי שהוא תוצר של בחינת כל מקרה וכל עושה לפי נסיבותיו, כך שלעיתים התאפשר לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות.

למשל, בע"פ 2906/19 פלוני הנזכר לעיל נדון עניינו של קטין בן כ-15 וחצי, שיחד עם שני קטינים נוספים הבחין באדם בעל חזות יהודית-דתית, והם התקרבו וזרקו לעברו אבנים מטווח קצר, תוך פגיעה בגבו וגרימת חבלות. הוא הורשע לפי הודאתו בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני, ונדון לשישה חודשי מאסר,

מחציתם בפועל ומחציתם בעבודות שירות, למאסר על תנאי ולפיצוי. שותפיו נדונו לשמונה חודשי מאסר בפועל ולענישה נלווית.

בע"פ 3183/16 עופרי הנזכר לעיל נדון מי שיחד עם שני אחיו ומתוך מניע גזעני תקף מתלוננים, שעבדו בסימון חניות. אחד המתלוננים הותקף באלת ברזל ויעה, ונגרמו לו חבלות. הנאשם שם הורשע על יסוד הודאתו בתקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני, ובהיזק בזדון. חרף היותו בעל משפחה נטול הרשעות קודמות, ששירות המבחן המליץ לעונשו בעבודות שירות, נגזרו עליו שמונה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי.

בת"פ (מחוזי י-ם) 2312-01-21 מדינת ישראל נ' יהודה (23.8.22) הורשע צעיר בן 18, לפי הודאתו, בעבירות ניסיון תקיפה הגורמת חבלה של ממש ממניע גזעני, ניסיון תקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני, חבלה במזיד לרכב ממניע גזעני וסיכון דרכים בצוותא. על רקע הפגנה בה השתתף, ויחד עם אחרים, הניח אלמנטים שונים בכניסה לשכונת שייח ג'ראח כדי שימשו מכשול לעוברים בכלי רכב שזהותם ערבית, וכך תתאפשר הפגיעה בהם. בהמשך השתתף בתקיפת שני נהגים ממוצא ערבי והיזק לרכביהם, ובכלל זה השליך לעברם אבנים מטווח קצר. עוד פגע באמצעות אבנים, יחד עם אחרים, בכלי רכב ובטרקטור שחנו בסמוך, ובמבנה קופת חולים. משיקולים ובהם המלצה חיובית של שירות המבחן, נגזרו על אותו נאשם מאסר בעבודות שירות למשך שבעה חודשים, מאסר על תנאי וצו מבחן לשנה.

בת"פ (מחוזי י-ם) 54936-04-21 מדינת ישראל נ' ברנדיין ואח' (4.7.23) נדון אדם כבן 30, ללא הרשעות קודמות, שהורשע לפי הודאתו בעבירות של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות ממניע גזעני, ואיומים ממניע זה. יחד עם אחר, נטפל בישוב בת עין לשוטר סמוי ממוצא ערבי, איים עליו באמירות גזעניות והשתתף בתקיפתו. בפני שירות המבחן נטה לצמצם מהמעשים והתקשה להפנים את חומרתם. בהתחשב בין היתר בנסיבות חיים מורכבות ומצב כלכלי קשה, נגזרו עליו שבעה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסרים מותנים ופיצוי למתלונן.

בע"פ (י-ם) 22543-12-20 ראזם נ' מדינת ישראל (12.4.21) נדון מי שהורשע בתקיפה ממניע גזעני, לאחר שהשליך בקבוק זכוכית לעבר יהודים שצעדו בעיר העתיקה. הבקבוק התנפץ בסמוך ורסיסים ממנו פגעו באחד המתלוננים. העבירה בוצעה בגיל המתקרב לקטינות, חלף זמן והנאשם שם עבר כברת דרך. מנגד, החזיק בהרשעות נוספות. הוא נדון לשמונה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי. בית משפט זה דחה את ערעורו.

20. גם העבירות שביצע הנאשם שלפניי, מהשיקולים שפורטו לעיל ובדגש על המניע הגזעני שברקע ההחלטה לפגוע במתלונן ובבנו הקטין, מחייבות יישום של ההנחיה העונשית הנזכרת לעיל. זאת, בשילובו של עונש מאסר במתחם העונש ההולם. סבורני כי ענישה שלא תכלול אלמנט זה תחטא לחומרת המעשים ולא ינטרסים המוגנים שפורטו לעיל. עם זאת, בשים לב לשיקולים לקולה כפי שפורטו לעיל אני מוצא לעצב את ה"סף" התחתון של המתחם בהתייחס למאסר, שניתן לרצותו בעבודות שירות.

21. מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע הנאשם שלפניי, בנסיבות ביצוען, יכול אפוא מאסר לתקופה שבין ארבעה חודשים, שאפשר וירוצו בעבודות שירות, ובין חמישה עשר חודשי מאסר בפועל. זאת, לצד מאסר מותנה, פיצוי למתלונן ופסילת רישיון. בהעדר הקשר ממוני לעבירה או עתירה בנושא, לא אכלול קנס במתחם העונש ההולם. עוד בהעדר עתירה בנושא, המתחם לא יכלול רכיב של פסילה על-תנאי.

קביעת העונש בתוך המתחם

22. הנאשם הוא בחור צעיר, שבעת ביצוע המעשים היה כבן 18 וחצי בלבד ושאין בעברו הרשעות בפלילים.

להתרשמותי, הנתמכת ברושם העולה מתסקיר שירות המבחן, הוא מצוי עדיין בשלבי התבגרות והבשלה. נתונים אלה יישקלו לקולה, לצד הודאת הנאשם אשר, בנוסף להיותה ביטוי מסוים של נטילת אחריות, יעלה את ההליך וחסכה מזמנם של הצדדים, העדים ובית המשפט.

משקלו לקולה של אלמנט אחרון זה העוסק בייעול ההליך ימותן קמעא, היות שההודעה הגיעה לאחר שפרשת ההוכחות החלה ונשמע עדות המתלונן מר אבו טיר. מנגד, נראה ששמיעת העדות תרמה לעריכת הסדר הטיעון. בהקשר זה יישקלו התיקונים שבוצעו בכתב האישום, בהשוואה לנוסח המקורי. עוד אבהיר, שניהול המשפט לא נזקף לחובת הנאשם.

23. אשקול גם את התקופה המשמעותית, במהלכה שהה הנאשם בתנאים מגבילים, וקודם לכן במעצר. מן התסקיר עולה מהלך חיובי בתקופה זו, לרבות השתלבות בעבודה לפי היתר שניתן. אלה יזקפו לזכות הנאשם, וכך גם הפגיעה בו ובמשפחתו כתוצאה מן העונש שיידרש לרצות.

24. הנאשם הביע בבית המשפט חרטה על המעשים, ונטל אחריות עליהם. כאמור, הדבר מתיישב עם הודאתו בכתב האישום המתוקן, ויישקל לזכותו. עם זאת, מתסקיר שירות המבחן עולה כי נטילת האחריות אינה שלמה. בכלל זה, שירות המבחן התרשם כי הנאשם לא מחובר רגשית לחומרת המעשים ומשליך את ביצועם על גורמים חיצוניים. יש בכך למתן ממשקלם לקולה של האלמנטים האמורים.

25. הנימוק האחרון מקים גם שיקול הרתעתי-אישי. שיקול, הנתרם מאופיים הגזעני והאלים של המעשים שביצע הנאשם, ומהתרשמות שירות המבחן מקווי אישיותו. זו פורטה בתסקיר וכוללת, למשל, קושי בהפעלת שיקול דעת, בשלות חלקית ודפוסי התנהגות פורצת גבולות. על רקע זה ובהעדר רצון מצדו, התרשם שירות המבחן מסיכוי שיקום נמוכים. כל אלה מחייבים ענישה מוחשית, שתרתיע את הנאשם ממעשים דומים בעתיד, ולצדה מאסר מותנה.

עם זאת, המשקל שיינתן לשיקול האמור יושפע מן האפקט ההרתעתי שיצרו ההליך הפלילי והמגבלות על הנאשם, מהתרשמות שירות המבחן כי לא הונע מאידאולוגיה קיצונית, ומגורמי הסיכוי שצוינו בתסקיר לרבות ההשפעה החיובית של המסגרת המשפחתית שכיום מבחינה בצרכי הנאשם ומציבה לו גבולות.

26. לצד זה, יישקל הצורך במסר הרתעתי כללי, שכמובא לעיל עולה מאופיים הגזעני של מעשי הנאשם. למעשים מעין אלה אין מקום בחברה מתוקנת ובקרבו של עם, שלאורך הדורות שילם את מחירו הכואב של נגע הגזענות. על העונש לבטא זאת, בשאיפה להרחיק אחרים מפעולות דומות.

27. עוד סבורני, שהולם לחייב את הנאשם בפיצוי למתלונן, שהוא ובנו חוו רגעים קשים. יהא בכך ביטוי נוסף ומוחשי לנטילת האחריות על המעשים. הסכום ייקבע בהתאם לסכומים המקובלים במקרים דומים, בהתחשב בהעדרו של נזק פיזי.

28. על העונש להוסיף ולבטא את הסיכון שבעבירות התעבורה, הגובות מחיר יומיומי מן הציבור הישראלי, ולשאוף למנוע חריגות עתידיות במישור זה. מטעם זה יש להורות גם על פסילת רישיון לתקופה.

29. במכלול השיקולים, סבורני כי נדרש לענוש את הנאשם במאסר למספר חודשים ובענישה נלווית, אך נוכח הטעמים לקולה ניתן להימנע ממיצוי הדין עמו, ולאפשר לו לרצות את המאסר בדרך של עבודות שירות (כפי שעתרה גם המאשימה). תקופת המאסר תיקבע בהתחשב באיזון שבין השיקולים הנוגדים.

30. על הנאשם נגזרים העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר. ניתנת לנאשם האפשרות לרצות את העונש בעבודות שירות, בתנאי שיעמוד בכל

הנדרש בידי הממונה על עבודות השירות, יציית באופן שלם לכללי הממונה ולהוראותיו, וימנע מביצוע עבירות נוספות. אחרת, הוא עלול לרצות את התקופה או את יתרתה במאסר מאחורי סורג ובריח. הדבר הובהר לנאשם במעמד שימוע גזר הדין.

מתקופת המאסר ינזכו ימי מעצרו של הנאשם בגין הליך זה, לפי רישומי שב"ס.

הנאשם יתייצב לריצוי העונש ביום 1.1.24 עד לשעה 8:00 במיקום הנקוב בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות.

ב. שישה חודשי מאסר, אותם ירצה הנאשם אם ישוב ויעבור עבירה ממניע גזעני בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. שני חודשי מאסר, אותם ירצה הנאשם אם ישוב ויעבור עבירת איומים בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. פיצוי למתלונן מר מוחמד אבו טיר בסך 2,500 ₪, לתשלום עד 1.2.24. על המאשימה להעביר למזכירות את פרטי המתלונן בתוך 14 ימים.

ה. פסילה מלנהוג ומלהחזיק ברישיון נהיגה, למשך 18 חודשים. בהתאם להחלטה שניתנה ביום 15.5.23, הפסילה תימנה מאותו מועד. היות שלנאשם אין רישיון נהיגה, אין צורך בהפקדה. אציין כי אין מניעה מלימודי נהיגה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

המזכירות תעביר את העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ו' טבת תשפ"ד, 18 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.